

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

28 NOVEMBER 1989

ONTWERP VAN DECREET

houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1990

VERSLAG

namens de Commissie voor de Media
uitgebracht door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke
aan de Commissie voor Financiën en Begroting

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer E. Derycke.

Vaste Zeden : de heer A. Bourgeois, mevrouw A. Leysen, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren F. Sarens, T. Van Parys, E. Van Rompuy ;

de heren M. Bartholomeeussen, E. Derycke, J. Dufaux, R. Van Steenkiste ;

de 'heer A. Denys, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck, de heer D. Van Mechelen ;

de heren A. De Beul, D. Vervaet.

Plaatsvervangers :

de heren F. Bosmans, L. Dhoore, P. Dumez, P. Hermans, E. Vandebosch, H. Van Rompaey ;

de heren G. Bossuyt, J. De Bremaeker, W. Seeuws, J. Wyninckx ;

de heren H. De Croo, P. Vandermeulen, G. Verhofstadt ;

de heren H. Coveliers, L. Vanhorenbeek.

Zie :

8-B (19881989)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen

— Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

— Nr. 7-A : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden

— Nr. 7-B : Verslag namens de Commissie voor Cultuur

6-B (19881989)

— Nr. 1 : Toelichtingen

INHOUD

	Blz.
I. Inleiding van de Gemeenschapsminister van Cultuur .	3
II. Uiteenzetting door de Administrateur-generaal van de BRT	9
III. Bespreking	11
IV. Stemming	27

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Media besprak gedurende 3 vergaderingen de haar toegewezen artikelen en secties van de ontwerp-begroting 1990.

1. Inleiding van de Gemeenschapsminister van Cultuur

De Gemeenschapsminister stelt dat het zijn vijfde begroting is, die hij zal toelichten in deze commissie.

De bespreking in de Commissie voor de Media van het desbetreffend budget heeft steeds een andere benadering geleverd. Louter cijfermatig bekeken, betreft deze begroting in hoofdzaak de dotatie van de openbare omroep. Weliswaar is thans nog een bedrag van ongeveer 42 mio frank ingeschreven voor de sector van de geschreven pers.

De omvang van de Vlaamse media begroting betekent een niet onaanzienlijk deel van de Vlaamse Cultuurbegroting, met name ongeveer de helft.

De bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap laat ons toe om een gedachtenwisseling te hebben nopens de actuele stand van zaken in het medialandschap. De Gemeenschapsminister zal het dan ook achtereenvolgens hebben over de situatie met betrekking tot de openbare omroep, de geschreven pers, de private televisie, de private radio alsmede de incidenties van het goedkeuren van de richtlijn.

De openbare omroep

De BRT-dotatie „inclusief het bedrag voor de derden, voor de investeringen en voor de leningen” werd vastgelegd op 6.296,1 mio frank. Dit betekent een verhoging ten overstaan van 1989 met precies 182,1 mio frank. In deze verhoging moeten begrepen worden een aantal onvermijdelijke bestedingen, namelijk : 121,0 mio frank voor de toepassing van het C.A.O., en 50,3 mio frank pensioenlast. Dit betekent dat de dotatieverhoging voor 1990 in wezen netto 10,8 mio frank oplevert om nieuwe programmatorische initiatieven te nemen.

De dotatie voor het begrotingsjaar 1989 werd reeds verhoogd met een forfaitair bedrag van 600,0 mio frank. Dit gebeurde in toepassing van het toen recent afgesloten Regeerakkoord. Ondanks de termen van dit Regeerakkoord, wordt nu vastgesteld dat er eigenlijk geen consistente vermeerdering van de middelen werd overwogen voor 1990.

De BRT heeft dan ook een tweede begrotingsoefening moeten doen. Dat is het document dat thans voorligt ter beoordeling aan de Commissie.

De Gemeenschapsminister doet opmerken dat deze begroting nog niet door de Voogdij is goedgekeurd om redenen die hij hierna zal uiteenzetten.

Uit dat document springen twee elementen in het oog : de vraag van de openbare omroep om publiciteit te mogen voeren op de BRT-radio, en de hernieuwde en verruimde vraag van de omroep om inkomsten te mogen verwerven uit sponsoring en niet-commerciële reclame. Dit verzoek vanwege de openbare omroep naar bijkomende financiële bronnen worden begroot op 200 mio frank. De ontwerp-begroting van

de BRT die thans voorligt is dan ook strikt genomen een deficitaire begroting. Immers de vraag moet gesteld worden of de optie die de openbare oproep heeft genomen in deze tweede budgettaire oefening — ten einde zich aldus te kunnen aliniëren op de beslissing van de Vlaamse Executieve — niet strijdig is met de bepalingen van het vigerende regeerakkoord. Het is bekend dat in dit regeerakkoord overeengekomen werd dat niet-commerciële publiciteit een exclusiviteit zou zijn voor de private landelijke omroep. Dit regeerakkoord werd goedgekeurd door een meerderheid in de Vlaamse Raad, aldus de Gemeenschapsminister.

Hij brengt het voorgaande ook naar voor om de commissieleden erop te wijzen dat men zich zou beraden over de rol en de opdracht van de openbare omroep in het zich zeer snel wijzigende medialandschap. Hij heeft daar reeds vroeger op gewezen. Het is immers evident dat een debat rond financiële middelen ten behoeve van de openbare omroep, niet kan gevoerd worden zonder een antwoord te zoeken op een aantal fundamentele vragen.

Als lid van de Vlaamse Executieve, en reeds vijf jaar bevoegd voor de mediapolitiek in Vlaanderen, betreurt hij dat dit alsnog niet is gebeurd. Alle politieke fracties in het Vlaams parlement hebben op het gepaste moment hun visies ter zake neergelegd in een document. Zelf heeft hij ook aan zijn persoonlijke visie ter zake ruimere verspreiding gegeven, en in elk geval daar ook mededeling van gegeven aan deze Commissie. Er is een doorlichting van de BRT gebeurd en er is een implementatie gebeurd van de doorlichting van de BRT. Men kan zelfs voorhouden dat uit de termen van het huidige regeerakkoord de indruk overblijft dat men dringend moet zoeken naar een actualisering van de rol en de taken van de openbare omroep.

De Gemeenschapsminister zegt zelfs meer ; al de voorgaande meningen en teksten zijn al bijna twee jaar oud ; welke ook de nieuwe meerderheden zijn die zich vormen, het heeft de politieke fracties alsdusdanig nooit kunnen verhinderen van desnoods hun destijds ingenomen standpunten te actualiseren.

Tussen 1986 en 1990 is de netto-dotatie van de BRT (dit betekent exclusief derden, investeringen en leningen) met 1.129,1 mio frank gestegen is. Dit betekent een stijging van ongeveer 25 procent van de middelen. In diezelfde periode van een ongeziene vermeerdering van middelen, blijft en bleef de politieke overheid blijkbaar maar weigeren over de structuur en de rol van de openbare omroep te discussiëren. We weten allemaal dat het medialandschap internationaal maar ook binnen onze landsgrenzen zeer snel evolueert. Gezien die evolutie en de daaruit voortspruitende uitdaging, kunnen wij ons niet veroorloven een debat te voeren „in de wandelgangen” over de toekomst van onze media, aldus de Gemeenschapsminister.

Hij voegt eraan toe dat men bij de BRT nog altijd opteert voor een volwaardige uitbouw van het tweede TV-net zoals blijkt uit de nota van de Administrateur-generaal voor de Vaste Commissie van de Raad van Beheer.

Binnen deze Commissie is er dringend een debat nodig om te bepalen wat wij van deze optie denken, aldus de Gemeenschapsminister. Desnoods kan er aanvullend over de financiële problematiek worden gepraat.

In de voormelde nota worden een aantal hypothesen overwogen om op de voorziene grootte van de dotatie te anticiperen : het niet uitvoeren van de opdracht, een lineaire vermindering over alle diensten of het door de Raad van

Beheer bepalen van prioritaire sectoren die niet hoeven in te leveren of zelfs nog uitbreiding kunnen krijgen terwijl andere sectoren verplicht worden het verlies op te vangen.

„Dat zou wel eens tot volledige afschaffing van niet-essentieel geachte afdelingen kunnen leiden. Dan moet bijvoorbeeld worden uitgemaakt welke diensten de BRT kan afstoten en welke desgevallend self-supporting moeten zijn. Dit veronderstelt evenwel een zeer grondig overdacht beleidsplan dat niet terug te vinden is in de brochure „Hoe ziet de BRT zichzelf in de Toekomst?“ Er zou dus een heel nieuw beleidsconcept ontworpen moeten worden. Dit mag geen improvisatie zijn.”

Aldus citeert de Gemeenschapsminister deze nota.

Wat weerhoudt de BRT om die oefening te maken ?

Hierbij moet van de begrotingsrealiteit worden uitgegaan om de taken van de openbare omroep te bepalen, zoniet zullen jaarlijks frustraties opduiken. Alle fracties erkennen de huidige budgettaire context : het tweede jaar van de angekondigde stijging van de dotatie blijkt niet hard te worden gemaakt.

De geschreven pers

De bedragen ingeschreven in de begroting 1990 voor de geschreven pers, zijn dezelfde als deze die weerhouden werden in 1989. Dit betekent dat 36,3 mio frank wordt uitgetrokken voor de hulp aan de geschreven pers, en 5,7 mio frank ten behoeve van de betoelaging van het pershuis alsmede van de tussenkomst voor extra legale pensioenen.

Zoals hij reeds aan deze Commissie meedeelde heeft de Gemeenschapsminister aan de uitgevers gevraagd zich te beraden over een meer dan adequaat systeem van tegemoetkoming aan de geschreven pers, er vanuit gaande dat in een democratisch bestel als het onze, het van groot belang is de pluriformiteit van initiatieven in de geschreven pers te kunnen waarborgen. Op 23 oktober jongstleden heeft de Nederlandstalige vleugel van de Belgische Vereniging van de Dagbladuitgevers hen een voorstel overgemaakt. Dat voorstel wordt op dit ogenblik aan een nader onderzoek onderworpen. Wat de betoelaging betreft naar het pershuis toe, gaf een en ander op korte termijn ook aan een nader onderzoek zal moeten onderworpen worden. Hetzelfde geldt voor wat de tussenkomst betreft in de extra legale pensioenregeling van de Vlaamse journalisten.

Wat de kredieten betreft ingeschreven inde Vlaamse cultuurbegroting naar de Vlaamse geschreven pers toe, zal moeten gestreefd worden naar een zo optimale mogelijke aanwending ervan met als uitgangspunt de bezorgdheid en de pluriformiteit van onze geschreven pers.

Private televisie

Het past in deze Commissie even de stand van zaken te overlopen in verband met de uitvoering van het bijna twee jaar oud kabeldecreet. Daarmee bedoelt de Gemeenschapsminister : „wat heeft ons deze nieuwe decretale regeling, die bedoeld was en is om het private initiatief in ons audio-visueel landschap te bevorderen, opgeleverd aan concrete resultaten in het huidige medialandschap.“ In dit verband behandelt hij achtereenvolgens VTM, regionale televisie, satelliettelevisie en de verhoudingen tussen het Waalse en het Vlaamse medialandschap.

1) Wat VTM betreft, blijkt op dit ogenblik duidelijk dat deze Vlaamse private omroep erin geslaagd is een betekenisvol deel van het kijkerspubliek aan zich te binden. De kijkcijfers spreken voor zichzelf. De Gemeenschapsminister kan zich nochtans niet van de indruk ontdoen dat men in sommige politieke kringen een en ander wil veranderen aan de huidige feitelijke verhoudingen in het medialandschap, om ideologische en vooral symbolische redenen.

Het regeerakkoord stelt duidelijk het bestaansrecht van VTM te willen bevestigen of in stand te houden, en verschaft bovendien klaarheid over de exclusiviteit met betrekking tot het voeren van reclame, zowel commerciële als niet-commerciële, door VTM, aldus de Gemeenschapsminister.

Sommigen dringen aan op het heropenen van het reclame-debat. Hiervoor wil de Gemeenschapsminister waarschuwen. Hij blijft opteren voor een verschillend financieringssysteem waarbij de openbare omroep over een dotatie beschikt en de niet-openbare televisieverenigingen, dus niet alleen VTM, over de opbrengsten van de reclame zouden beschikken.

Het komt hem voor dat, gesteld de rol die VTM speelt in het huidige medialandschap, en rekening houdende met het feit dat VTM beschikt over een uitzend- en reclamelicentie voor 18 jaar iedereen zich goed bewust moet zijn van de gevolgen van een bruuske ommekeer in het beleid naar de private omroep toe.

2) Regionale en lokale televisie

Dit is het domein in het Vlaams medialandschap dat **hic et nunc** het meeste vragen oproept. Er zijn vele startklare initiatieven bekend, ongeveer een zeventiental. Alle desbetreffende dossiers zitten op dit ogenblik nog steeds bij de Mediaraad, met het oog op definitieve adviesverstrekking. Anderzijds is men in de Mediaraad en in het Comité van **Experten** het hele fenomeen van regionale en lokale televisie aan het herevalueren. Men buigt zich daar over de financiering, de leefbaarheid, de financiële structuur alsmede de schaalgrootte van wat regionale televisie in de toekomst moet zijn.

De Gemeenschapsminister kan zich niet van de indruk ontdoen dat op die manier een adviesorgaan van de overheid, een aantal **kriptische** beleidsintenties uit het regeerakkoord nader aan het invullen is. Hij heeft de Mediaraad gevraagd definitief advies te verstrekken over al deze aspecten uiterlijk op 31 oktober 1989. Als verantwoordelijk Minister heeft hij de plicht heeft het kabeldecreet van 28 januari 1987 te laten uitvoeren.

Waar de vorige Executieve vier initiatieven heeft erkend, deze Executieve nog niet van plan de 16 à 17 andere dossiers te delibereren, aldus de Gemeenschapsminister. In 1987 heeft men via het decreet het regionale en lokale televisie-initiatief mogelijk gemaakt en nader omschreven en met voorwaarden omringd via de uitvoeringsbesluiten.

Thans wordt een en ander in vraag gesteld. Diverse stromingen, wat het regionaal en lokaal televisiegebeuren betreft, blijken zich af te tekenen. De enen willen zich blijven alinieren op het uitgangspunt van het kabeldecreet, en pleiten voor het louter privaat karakter van het regionaal en lokaal televisie-initiatief, met als financiering de handelspubliciteitsbronnen. Een andere stroming houdt voor dat regionale televisie ook vandaag alleen maar zijn beslag kan krijgen binnen een quasi louter openbaar karakter ; het zijn de voorstanders van vele of minder vele kleine BRT-jes. Nog andere

staan een gemengd systeem voor, en willen tevens een vergrendeling van het aantal regionale N.O.T.'s, met de problemen van dien op het vlak van pluralisme.

De Executieve, en ook de Vlaamse Raad, zouden ter zake zeer snel hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Zo niet riskeren wij ook in dit segment van het medialandschap chaos en rechtsonzekerheid. Ook ongeloofwaardigheid zal hier ten deel vallen aan de politieke wereld, aldus de Gemeenschapsminister.

3) Satelliettelevisie

Wat het buitenlandse media-aanbod betreft, zijn reeds vier stations grosso modo op de kabel, dit op grond van een destijds door de Vlaamse Executieve goedgekeurde modelovereenkomst. De resultaten van het naleven van deze modelovereenkomst, op het vlak van culturele return, worden thans onderzocht.

Inmiddels dienen zich steeds maar nieuwe buitenlandse kandidaten aan, waaronder bijvoorbeeld Eurosport dat thans een gunstig advies verkregen heeft van de Mediaraad.

Een prangende vraag die zich in de nabije toekomst zal stellen is de naleving van de zogenaamde taalvoorwaarden, ingeschreven in artikel 3 van het kabeldecreet met betrekking tot buitenlandse initiatieven. Bedoelde bepaling stelt dat buitenlandse may-carry-initiatieven, in elk geval dienen uit te zenden in een der talen van het land van oorsprong. Verscheidene van onze buitenlandse initiatieven wensen meer en meer multilinguïstisch uit te zenden, wat ons voor een interpretatieprobleem stelt gezien de huidige tekst van het kabeldecreet.

4) Reciprociteit in het Belgisch medialandschap

• VTM is niet te bekijken in Voeren, een gemeente die nochtans in Vlaanderen ligt. VTM, en Filmnet, zijn niet te bekijken in Wallonië, hoewel het niet zeker is dat bijvoorbeeld VTM dit wel wenst. Het Waalse Canal Plus is evenmin te bekijken in Vlaanderen. Maar het Waalse RTL-T.V.i is wel de facto aanwezig op de Vlaamse kabel, om de historische gegroeide redenen die men kent. Dit heeft ertoe geleid dat na voorbesprekingen tussen de kabinetten van Vlaamse en Franse Cultuur, aan de Executieve een principsovereenkomst van reciprociteit van televisie-initiatieven, werd voorgesteld. De Vlaamse Executieve heeft ingestemd met dit uitgangspunt, evenwel onder het beding dat vooraf de kabelproblematiek met betrekking tot de rand van Brussel zou worden uitgeklaard. De Gemeenschapsminister heeft de Vlaamse Executieve op 25 oktober niettemin gevraagd van nu af, ongeacht de problematiek van de randgemeenten, het medialandschap over heel België te openen. De Executieve is hem daarin niet gevolgd. Zijn uitgangspunt ter zake was en is nog altijd dat de internationale evolutie in de media zodanig is dat de keuze voor de Vlaamse kijker bijzonder ruim is geworden.

De doorsnee van onze kijkers kan meer dan twintig kanalen op zijn televisietoestel ontvangen. Daar behoren een 6-tal Franstalige alsmede een 6-tal Nederlandstalige zenders toe. In dat licht is het eigenaardig dat wij binnen ons Belgisch federaal systeem nog een aantal achterhoedegevechten leveren, aldus de Gemeenschapsminister.

Private radio

In opvolging van een beslissing van de Vlaamse Executieve, heeft Staatssecretaris Colla een concreet frequentieplan

laten geworden. De Gemeenschapsminister heeft dit plan onmiddellijk overgemaakt aan de Raad voor Niet-openbare Radio's, met het oog op de verdere afwerking van de advies-procedure. Strikt genomen heeft dit adviesorgaan 75 dagen tijd. Nog dit jaar kunnen de nieuwe erkenningen worden afgeleverd. Het zal in elk geval de Executieve zijn die over de globaliteit van het dossier zal delibereren.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat zeer snel de loodzware procedure inzake erkenningen van radio's grondig moet worden herzien, dit door een herziening van het decreet van 1982.

Een keuze zal moeten worden gemaakt : vasthouden aan de kleinschaligheid of ook de grotere initiatieven een kans geven.

EG-richtlijn

De coördinatierichtlijn is thans goedgekeurd. Op het eerste gezicht zijn de incidenties daarvan op onze binnenlandse wetgeving en decreetgeving de volgende :

- op het kabeldecreet : nihil ; immers het desbetreffende hoofdstuk in de richtlijn met betrekking tot de bescherming van Europese produkties is van zuiver politieke aard, zodat zich nog geen rechtsverwerking opdringt in ons rechtssysteem wat dat betreft ;

- wat de wet op de handelspubliciteit betreft zullen een aantal aanpassingen dienen te gebeuren ;

- wat het BRT-decreet betreft, zal vooral op het vlak van de sponsoring een aanpassing van deze wetgeving dienen te gebeuren.

De deadline voor de aanpassing van de richtlijn bedraagt twee jaar.

België, zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap, namen een eensgezind standpunt in inzake het probleem van het opleggen van quota's : de richtlijn diende een grotere quota van eigen produkties op te leggen. Voor de Vlaamse Gemeenschap moest men bovendien hierbij rekening houden met de moeilijkheden van de kleine taalgemeenschappen. Als Vlaamse Gemeenschap moet men de eigen identiteit behouden : de richtlijn moest meer met de culturele diversiteit rekening houden. De richtlijn vormt echter slechts een streefdoel.

Vervolgens geeft de Gemeenschapsminister een overzichtstabel van de BRT-dotatie (1986-1990).

	1986	1987	1988	1989	1990
dotatie uitzendingen Titel 1, S 96, art. 02.02.02	4.351,8	4.440,2	4.505,2 (waarin 65 mio fr. compensatie voor verliesinkomsten n.c.r., sponsoring)	5.105,2 (dotatie 1988 + forfaitair bedrag van 600 mio fr.*)	5.480,9
dotatie derden Titel 1, S 96, art. 02.06.02	64,6	64,6	60,1	65,2	65,2
dotatie investeringsfonds Titel II, S 96, art. 81.01.01	400,0	400,0	400,0	400,0	360,0
urgentieprogramma en leningen Titel II, S 96, art. 81.02.02	543,6	543,6	543,6	543,6	390,0
	5.360,0	5.448,4	5.508,9	6.114,0	6.296,1

* BRT stelt dat het slechts om een reële verhoging van 207,9 mio frank gaat, want in supplementaire 600 mio frank zitten :

- 200,0 mio frank compensatie n.c.r., sponsoring
 - 27,3 mio frank niet-afnemings reservefonds
 - 91,0 mio frank personeelsverplichtingen
 - 73,8 mio frank pensioenfondsen
- 392,1 mio frank

De Gemeenschapsminister voegt er aan toe dat de Gemeenschapscommissaris van Financiën een ongunstig advies uitbracht over de 78,3 miljoen frank die uit het reservefonds worden gehaald ; het bezwaar van de Gemeenschapsminister richt zich tegen de voorziene 200 miljoen frank inkomsten uit niet-commerciële reclame en sponsoring.

II. Uiteenzetting door de Administrateur-generaal van de BRT

De Gemeenschapsminister was vergezeld van de Administrateur-generaal, de Directeur-generaal Televisie, de Implementator van de doorlichting en de Directeur van de Financiële Directie van de BRT.

De Administrateur-generaal wijst er vooreerst op dat de BRT, op eigen initiatief, een vijfjarenplan heeft uitgewerkt in de brochure „Hoe ziet de BRT zichzelf in de Toekomst”. Deze brochure is de vertaling van een bepaalde politiek. Sedertdien zijn er reeds enkele jaren verlopen ; van 1987 naar 1988 werden er 1.000 uur radio meer geproduceerd en 500 uur televisie meer uitgezonden. Per uur berekend volgens de gehanteerde kostprijs betekent dit 75 miljoen frank in meer voor de radio (1 uur radio kost ongeveer 75.000 frank) en 500 miljoen frank in meer voor de televisie (1 uur televisie kost ongeveer 1 miljoen frank).

De voorstellen voor 1988-1989 voorzagen een stijging van de radio-uitzendingen met 2.300 uur en deze voor de televisie met 300 uur : dit voor een totale kostprijs van 415 miljoen frank.

Dit betekent dat de kostprijs per uur radio in 1989 nominaal onder de kostprijs van 1982 ligt ; voor de televisie valt een lichte stijging te noteren. Deze cijfers illustreren dat de kostprijs, onder meer afschrijvingen, infrastructuur, leningslasten inbegrepen enorm laag is. In vergelijkbare omroepen van vergelijkbare landen vindt men nergens dergelijke cijfers.

In Nederland bijvoorbeeld bedraagt de kostprijs voor 1 uur televisie 2 miljoen frank. De BRT produceert goedkoop, ook in vergelijking met de private zenders.

Onlangs besliste de Raad van Beheer tot het uitbesteden van een nieuwe serie : dit zal echter leiden tot een verhoging van de kostprijs met 6 miljoen frank op een bedrag van 20 miljoen frank.

De uitbreiding van het aantal uitzendingsuren was een teken van dynamisering en werd doorgevoerd met een minimale uitbreiding van het personeelsbestand. Op dit gebied wordt zeer selectief gewerkt ; bij iedere afvloeiing gaat men na of een vervanging nodig is. De BRT poogt het personeel maximaal te laten presteren en betaalt liever overuren (ongeveer 450 frank per uur) dan een supplementair personeelslid in te schakelen (gemiddeld 950 frank per uur). De interne audit bereikt nu de kruissnelheid : een optimale efficiëntie wordt nagestreefd. Het personeelsbestand van de BRT is, vergeleken met vergelijkbare omroepen van vergelijkbare landen (Finland, Denemarken), niet overdreven te noemen.

Er bestaat wel een grote behoefte aan een versoepeling van het systeem waarin moet worden gewerkt. De Administrateur-generaal wil hier echter geen stelling nemen nopens het al dan niet handhaven van het ambtenarenstatuut. Wel moet de omroep soepeler kunnen inspelen op de nieuwe , uitdagingen. Zo blijft de openbare omroep achter op het gebied der vergoedingen : elders worden er betere honoraria uitbetaald. Het gebeurt dat personen, die via een test het bekwaamheidsbrevet van de BRT hebben verworven, bij de concurrentie gaan werken. Het huidig rigied systeem moet door een grotere soepelheid worden vervangen, wat het BRT-statuuut of systeem ook mag zijn.

De Administrateur-generaal beaamt de stelling van de Gemeenschapsminister waar deze stelt dat de openbare omroep door een dotatie en de niet-openbare televisieverenigingen door de opbrengst van reclame moeten worden gefinancierd, dit op voorwaarde dat de nodige middelen worden toegekend. In 1988 bedroeg de opbrengst van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen 14,1 miljard frank. Hiervan kreeg de BRT 39 procent. Dit is onvoorstelbaar laag in vergelijking met wat vergelijkbare omroepen uit vergelijkbare landen krijgen.

De Administrateur-generaal heeft begrip voor het feit dat de overheid met een overheidstekort kampt. Daarom vraagt hij dat de BRT over de mogelijkheid zou beschikken om, binnen de wettelijkheid, dus binnen de wet van 6 februari 1987, eigen inkomsten te verwerven. De BRT voorziet 200 miljoen frank inkomsten uit niet-commerciële reclame en sponsoring en echte handelspubliciteit op de radio. De reclame-markt is immers ruimer dan aanvankelijk werd gedacht of gevreesd.

Hij geeft toe dat er ter zake een onderscheid tussen de wet en de Regeerverklaring van de Vlaamse Executieve kan worden vastgesteld. De BRT baseert zich dus op de wet van 6 februari 1987.

Een volwaardig tweede TV-net moet worden uitgebouwd, zoniet betekent dit de dood van de openbare omroep. Als openbare omroep heeft de BRT immers verplichtingen voor een aantal minoriteiten. De publieke omroep mag geen ghetto-omroep worden zonder publiek : daarom is dit tweede net er nodig. De Administrateur-generaal herinnert aan het arrest van het Constitutioneel Hof van Karlsruhe waarin wordt gesteld dat vooraleer kan worden gepraat over de commerciële omroep eerst een adequate financiering van de openbare omroep moet worden uitgewerkt.

Momenteel worden 65 procent van de produkties onder een eigen output gerealiseerd. De BRT wil, samen met de omroepen van de kleine landen en de kleine taalgebieden, de eigen produkties promoten. Het ware te betreuren dat de diversiteit der Europese culturen verloren gaat. De Amerikaanse markt heeft als economisch voordeel een 250 miljoen kijkers die door één taal te bereiken zijn. Europa daarentegen is een cultureel lappendeken. Dit maakt het economisch moeilijker, maar cultureel rijker. Deze diversiteit mag niet verloren gaan. Daarom nam de BRT het initiatief met het opstarten van het DAVID-project. De bedoeling hiervan is niet om zich van de grote omroepen af te sluiten maar om als kleine omroepen een plaats in Europa te verwerven. De DAVID-groep werkt nu opnieuw. De Administrateur-generaal merkt tevens op dat de Europese richtlijn vrij vaag is op het gebied van de eigen produkties.

III. Bespreking

Een lid oordeelt dat de Gemeenschapsminister er zich terecht heeft over beklagd dat er inzake de BRT de laatste twee jaar niets in deze commissie is gebeurd. Hij wil er de Gemeenschapsminister echter op wijzen dat dit in de eerste plaats zijn verantwoordelijkheid is. Waar blijft zijn beleidsnota waarin hij zijn eigen visie uiteenzet ?

Hij herinnert zich enkel de nota waarin de Gemeenschapsminister een stand van zaken en een inventaris van het medialandschap opmaakt. Oplossingen heeft hij hierin niet teruggevonden. In welke richting wil de Gemeenschapsminister het BRT-decreet herzien ? Wat met de wet op de handelspubliciteit ?

De Gemeenschapsminister gaf enkel een opsomming van de problemen, terwijl de oplossingen in het vage bleven, aldus spreker.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij aan de commissieleden twee nota's ter beschikking heeft gesteld. De vorige spreker alludeert op de uitvoerige status questionis waarin, per sector, de probleemgebieden worden aangewezen. In de in september 1988 gepubliceerde nota omtrent enkele strijdpunten voor een meer slagvaardige BRT heeft de Gemeenschapsminister zijn visie op de toekomst van de openbare omroep ontplooid. Nu is het woord aan deze commissie, aldus de Gemeenschapsminister.

Binnen deze commissie werd er echter aangedrongen op een rustpauze voor de BRT. De openbare omroep heeft, zijns inziens, in de eerste plaats nood aan een aantal structurele ingrepen.

Het vorige lid herinnert eraan dat hij in het verleden voor een snelle aanpak van de problemen pleitte. Hij weet niet waarom dit niet is gebeurd. Zowel het BRT-decreet als het decreet op de vrije radio's en de wet op de handelspubliciteit moeten worden herdacht.

Met betrekking tot de door de Gemeenschapsminister geciteerde nota waarin deze zijn visie over de toekomst van de BRT heeft uiteengezet, wil het lid vernemen of het hier over een persoonlijke mening gaat, of staat de Executieve er achter.

Als er in de commissie tot op heden niets is gebeurd, dan moeten er hiervoor bepaalde oorzaken zijn. Ieder moet ter zake zijn verantwoordelijkheid nemen.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de inhoud van de nota bij de Executieve bekend is. De bestaande Technische Werkgroep binnen de Executieve had geen reden van bestaan meer. Daarom werd er drie maanden geleden een

Ministeriële Werkgroep opgericht, die wordt voorgezeten door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve bepaalt de frequentie van de vergaderingen. De Gemeenschapsminister pleitte om aan de BRT-problematiek prioriteit te verlenen. De Werkgroep zal eerst een aantal politiek-fundamentele opties moeten nemen. Onder meer zal worden bepaald of het decreet al dan niet zal moeten worden aangepast. Het komt echter aan de Voorzitter van de Executieve toe om de Ministeriële Werkgroep op te starten. Alleszins kan hij, als Gemeenschapsminister van Cultuur, niet worden beschuldigd dat hij zijn voorstellen niet ter tafel heeft gelegd.

De vorige interveniënt stelt dat de financiering van de BRT het dringendste knelpunt is dat moet worden opgelost. In het Vlaams Regeerprogramma werd vanaf 1990 een nieuw financieringssysteem voor de BRT beloofd gebaseerd op een vast percentage van het kijk- en luistergeld. De Administrateur-generaal sprak van slechts 39 procent. Hier dienen enkele vragen bij gesteld. Het Vlaams Regeerprogramma ging uit van een verhoging van de dotatie gedurende drie opeenvolgende jaren (1989-1991). Voor 1990 wordt er echter aan de BRT niet gegeven wat werd beloofd. Hij begrijpt dat de BRT nu naar vervangingsinkomsten zoekt. Zij grijpen nu terug naar de niet-commerciële reclame en de sponsoring. Wettelijk is het mogelijk om reclame op de radio uit te zenden. Volgens dit lid primeert de wet op een Regeerprogramma. Wel betreurt hij dat er geen correcte financiering wordt uitgewerkt.

Bij een aantal begrotingsposten kunnen vragen worden gesteld. Is het nog normaal te noemen dat, in een periode van economische hoogconjunctuur, expansiesteun aan multinationale ondernemingen wordt toegestaan ? Dit lijkt verantwoord op het ogenblik dat het economisch nodig is. Door een herschikking van deze middelen zouden bepaalde oplossingen in de culturele sector en inzake mediabeleid kunnen worden gerealiseerd.

De reclame-inkomsten van VTM overtreffen de verwachtingen. De Wet op de handelspubliciteit voorziet een vergoeding voor de dag- en weekbladen. Sedert de acht maanden dat VTM bestaat, totaliseren de weekbladen een verlies van 500 miljoen frank. Er bestaat dus wel degelijk een rem op de gunstige reclame-cijfers.

Het lid bevestigt zijn vroeger standpunt : indien alle financiële middelen in één pot waren te samen gevoegd dan ware er veel mogelijk geweest.

De financiële toestand van de lokale en de regionale televisieverenigingen is nog niet geregeld. Het ware evident dat deze over reclamegelden zouden kunnen beschikken. Door het feit dat er nog geen uitvoeringsbesluiten van de wet op de handelspubliciteit werden uitgevaardigd, is dit niet mogelijk. Ze proberen dus financieringsmiddelen bij de gemeenten en de intercommunales te vinden. Dit is de schuld van de decreetgever en van de Vlaamse Gemeenschap : een aanpassing van de wet op de handelspubliciteit is nodig. Een goede afbakening tussen VTM en de regionale televisiezenders, dit zonder ketenvorming, is nodig. In Wallonië worden de regionale TV-zenders gesubsidieerd door de overheden. Het lid stelt zich hierbij vragen over de budgettaire toestand bij de zenders. Het meest logische ware dat een gedeelte van de reclame aan de lokale en de regionale zenders wordt toevertrouwd. Zo dit niet gebeurt lijkt het beter de noties „lokale en regionale televisieverenigingen” uit het kabeldecreet weg te laten.

Inzake de BRT stelt dit lid dat de decreetgever de rol en de opdracht van de BRT moet bepalen. Dit impliceert dat de overheid ook bepaalde financiële gevolgtrekkingen moet maken. Staat de gemeenschap achter deze conclusie ?

Voor de BRT stellen zich een aantal problemen inzake werking, personeel, concurrentie, enzovoort. De door de BRT bepleite soepelheid zal niet kunnen worden gerealiseerd door een parastatale B. Moet men niet opteren voor een regie of een NV met overheidsparticipatie ? Deze discussie moet worden gevoerd : de Executieve moet zich hierover dus uitspreken.

Met betrekking tot de personeelsbezetting lijkt een zuiver ambtelijk statuut voor alle personeelsleden niet mogelijk, misschien enkel voor bepaalde categorieën. Het zou mogelijk moeten zijn de keuze aan de personeelsleden zelf over te laten. Door de ontstane concurrentie bestaan er nu mogelijkheden voor de personeelsleden om zich te verbeteren.

In de toekomst moet het ook mogelijk worden dat, bijvoorbeeld, VTM-personeel naar de BRT overkomt. Voor een aantal creatieve beroepen wordt immers, na een zekere tijd, een afwisseling wenselijk. Op dit verlangen moet de BRT kunnen inspelen ; binnen het BRT-decreet is dit momenteel onmogelijk. Volgens zijn opvatting, die door zijn fractie wordt gedeeld, moeten de leden van de Raad van Beheer gedelegeerde bestuurders worden. Ook aan de BRT-top moeten bepaalde functies tijdelijk worden. Bij buitenlandse omroepen wordt naar afwisseling in het management gezocht. Het moet mogelijk zijn om bij de BRT bepaalde managers voor een welbepaalde periode aan te trekken.

Inzake de vrije radio's maakt hij de bedenking dat, op het ogenblik dat de BRT de toelating krijgt om handelspubliciteit op de radio uit te zenden, dit effecten voor deze radio's zal opleveren. Indien de landelijke reclame aan de BRT-radio zou worden toevertrouwd en de lokale reclame aan de lokale radio's dan zou er geen netvorming meer mogelijk zijn. De huidige toestand zou aldus worden gesaneerd.

Wel stoort het lid zich aan het feit dat, door de concurrentie met VTM, de BRT zich laat verleiden tot een concurrentiestrijd. Hij oordeelt dat de BRT die strijd zal verliezen onder meer op het amusementsgebied. Het is fout om op dit domein een concurrentiestrijd te voeren. De BRT moet zich waarmaken door een eigen propaganda op de terreinen die de gemeenschap heeft aangewezen en die door de gemeenschap worden betaald. Werken met kijkcijfers is volgens het lid uit den boze. VTM steekt al haar energie en financiële middelen in amusementsprogramma's. Hier stelt hij een lacune in het decreet vast. De BRT moet, zijns inziens, proberen om zijn kijkcijfers op andere domeinen te halen. Indien er op de openbare omroep amusement wordt geprogrammeerd, dan moet dit hoogstaand zijn.

Hij ziet verder niet in hoe de BRT ingevolge de EG-richtlijn van het uitzenden van handelspubliciteit kan worden uitgesloten. Door de overheveling van bevoegdheden aan supra-nationale instellingen dienen zich in de toekomst andere perspectieven aan.

In Brussel levert de BRT goed werk. Er moet worden gepoogd om in Brussel een regionaal televisie-station op te richten. Dit zou aan de Vlamingen in Brussel bijkomende mogelijkheden bieden. Indien de notie „regionale televisieverenigingen” uit het kabeldecreet wordt verwijderd dan kan de BRT worden gevraagd hiervoor in te staan. In de Europese context wordt Brussel een cultureel waterhoofd ; een regionale zender is dus nodig.

De Administrateur-generaal van de BRT repliceert dat ingevolge een gebrek aan middelen de openbare omroep geen concurrentiestrijd met VTM kan voeren. Bovendien opteert de BRT niet noodzakelijk voor een concurrentiestrijd op het gebied van de ontspanning. De BRT werkt op dit gebied aan een eigenheid. Het is onjuist dat de BRT hiervoor te weinig middelen heeft : dit is mogelijk met zeer eenvoudige middelen. De instructieve omroep daarentegen is veel duurder dan amusementsprogramma's. De BRT poogt zoveel mogelijk kijkers te trekken volgens het adagium „making good programs popular, making popular programs good”. De programma's moeten stijl, niveau en kwaliteit hebben. Kijkcijfers hebben belang, niettegenstaande ze niet de eerste norm van de BRT vormen. Maar het feit weinig kijkers te hebben, kan de grootte van de dotatie negatief beïnvloeden. De BRT streeft er naar vanuit de hem toevertrouwde opdracht, ook op het gebied van de ontspanning, zo goed mogelijke programma's voor zo veel mogelijk kijkers te brengen.

Een ander lid vraagt dat vóór de indicatieve stemming de Commissieleden een gedetailleerde lijst van de ontvangsten 1989 uit sponsoring en samenwerking met derden, zou worden ter beschikking gesteld.

De Directeur van de Financiële Directie belooft dat deze lijst aan de Commissieleden zal worden overgemaakt. Indien de 200 miljoen frank opbrengst uit de niet-commerciële reclame, waarover met de Gemeenschapsminister betwisting is, niet mag worden gerealiseerd dan moet de BRT-begroting opnieuw **hermaakt** worden. In dit geval zal er zwaar moeten worden gesnoeid.

De Directeur-generaal Televisie voegt hieraan toe dat er binnen het Regeerakkoord bepaalde afspraken mogelijk zijn, bij voorbeeld via het vrijmaken of verminderen van de afkoopsommen voor de rechten van bepaalde evenementen van privé of publieke sponsors-organisatoren.

Het vorige lid herinnert eraan dat zijn fractie wil dat het Regeerakkoord wordt uitgevoerd. Nu bestaat er een vacuüm. Door het besluit van 19 november 1987 werd de BRT de niet-commerciële reclame ontnomen.

Hij steunt de door de Directeur-generaal Televisie gesuggereerde vermindering der afkoopsommen, alsmede de sponsoring door openbare instellingen, met andere woorden die instellingen waar de overheid een meerderheid heeft in de Raad van Bestuur. Ook coproducties en cofinanciering is realiseerbaar. Maar niet-commerciële reclame en sponsoring kunnen niet aan de BRT worden toegestaan.

De Gemeenschapsminister van Cultuur mag zich niet verschuilen, hij moet een initiatief nemen, aldus spreker. Die 200 miljoen frank kan, via handelsreclame op de radio, worden verworven. De Vlaamse Executieve moet hierover zo spoedig mogelijk een beslissing nemen. Decreetgevend werk zal nodig blijken. Een soort regie met rechtspersoonlijkheid moet worden opgericht om reclame te verwerven. Het lid verwondert er zich over dat men van de handelsreclame op de radio slechts 100 miljoen frank opbrengst verwacht. Dit zal misschien het eerste jaar zo zijn, maar de 200 miljoen frank kan het daaropvolgend jaar worden gerealiseerd. Handelspubliciteit op de BRT-radio druist niet in tegen de wet noch het Regeerakkoord. Dit laatste spreekt van het uitzenden van handelspubliciteit via de radio's zonder dat hier van enige specificatie (BRT of vrije radio's) sprake is. Indien nodig kan de Vlaamse Raad snel beslissen. De Gemeenschapsminister en de Executieve moeten de nodige initiatieven nemen.

Op verzoek van een lid herhaalt de Voorzitter het standpunt van zijn fractie. Hetgene dat werd beloofd in het Regeerakkoord moet worden uitgevoerd : de financiële beloften moet men respecteren. Het vastgestelde tekort van 549 miljoen frank is een zaak van de Executieve. Na het standpunt van de Executieve kan de Commissie dan haar eigen standpunt bepalen.

Een lid verduidelijkt zijn stelling volgens hetwelk een BRT-debat enkel mogelijk is wanneer de concrete BRT-voorstellen aan de Vlaamse Raad werden overgemaakt. Dit verslag zou onder andere moeten aanduiden wat men met de doorlichting moet doen alsmede een eigen voorstel bevatten over een soepeler kader. In het licht van de toegezegde grotere autonomie aan de BRT moet de omroep deze voorstellen zelf formuleren.

De Voorzitter van de Commissie beaamt dat men op basis van teksten moet werken en niet in het ijle.

De Gemeenschapsminister begint zijn repliek met de vaststelling dat het voor hem gemakkelijker werken was in de meerderheidsregering uit de periode 1985-1987 zonder de naderhand opgedrongen proportionaliteit. Hij heeft een visie maar is tevens een democraat : indien de meerderheid hem niet volgt zal hij hetgeen werd beslist uitvoeren. Echter, indien zijn visie niet wordt weerhouden, dan zal de meerderheid precies moeten zeggen wat hij, als Minister, moet doen. Dit is nu het geval met het probleem van de financiering van de BRT. Aan de BRT werd op 3 jaar tijd een dotatieverhoging van 1,5 miljard frank beloofd. In zijn ontwerp-begroting rekent de BRT op een stijging van de middelen met 500 miljoen frank. De ene fractie wil het deficit wegwerken met handelspubliciteit op de radio. Zijn eigen fractie blijft voorstander van het besluit van 19 november 1987 dat alle niet-commerciële reclame en de sponsoring aan VTM toekent.

De Voorzitter van deze Commissie verklaart, namens zijn fractie, dat wat in het Regeerakkoord aan de BRT werd toegezegd ook moet worden uitgevoerd. Hierdoor zou de BRT uiteraard een nieuwe ontwerp-begroting moeten opmaken. De Executieve moet dit uiteraard kunnen waar maken. Ook een lid van een andere meerderheidsfractie herinnerde aan de beloften van het Regeerakkoord. Tegelijkertijd drong hij aan op een discussie over de taken en de opdrachten van de BRT.

De Gemeenschapsminister opteert er voor om eerst de opdrachten en nadien de dotaties vast te leggen. Iedere meerderheidsfractie heeft een verschillende verlanglijst. Welke gemene deler is er vast te stellen ? Alleszins lijkt dit niet de geschikte manier om uit de impasse te geraken. Bovendien wordt hij ten onrechte van inertie beschuldigd. Bij de samenstelling van de Raad voor handelspubliciteit heeft de aanduiding van de afgevaardigde van de Gemeenschapsminister van Onderwijs op zich laten wachten ; toch werd in een TV-debat beweerd dat de Gemeenschapsminister van Cultuur niet tot installatie van de Raad overging. Hij bevestigt opnieuw dat de Voorzitter van de Executieve de Ministeriële Werkgroep voorziet en dus de agenda en de timing regelt.

De Gemeenschapsminister vraagt waarom de Vlaamse Raad nog langer het BRT-debat uit de weg wil gaan. Men wil elkaar niet begrijpen. Er wordt verklaard dat het personeelsstatuut het resultaat moet zijn van het overleg tussen de BRT en de vakbonden. Maar het BRT-statuut is geen personeelsstatuut. Het BRT-statuut zal onder meer bepalen of de openbare omroep een parastatale B blijft of wordt omgezet in een NV, eventueel met een meerderheid vanwege

de overheid. Komt er een statuut sui-generis ? Dit zijn allemaal vragen die door de Vlaamse Raad en niet door de BRT moeten worden beantwoord. Het is eveneens de decreetgever die de grote opdrachten, de algemene principes moet vastleggen.

De Executieve kan uiteraard met een standpunt komen, maar uitgaande van de herwaardering van het Parlement, zou de Vlaamse Raad zelf een initiatief kunnen nemen. Bovendien bepaalden de fracties, als aanloop tot het debat, reeds hun standpunt.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat de BRT niet open en onbelemmerd kan spreken, dit ingevolge onder andere een aantal politiserende factoren en de werking van enkele drukkingsgroepen.

Momenteel heeft de BRT geen instrumenten om te reageren tegen de nieuwe uitdagingen. De rigiditeit van het statuut moet worden weggewerkt.

Het Regeerakkoord maakt sponsoring door de publieke instanties en coprodukties en cofinanciering mogelijk. Dit wordt nu handig aangewend om het sponsoringsverbod van het besluit van 19 november 1987 te omzeilen. Deze materie definitief regelen kan enkel via een decreet gebeuren. Daarna zal echter niet alles opgelost zijn : een schemerzone zal blijven bestaan. Zonder fundamenteel debat zal de BRT deze maximaal blijven interpreteren.

De Voorzitter stelt dat de inhoudelijke opvulling van de begrippen handelspubliciteit en sponsoring steeds moeilijk zal zijn. Hetzelfde geldt voor de controle erop.

De Gemeenschapsminister is van mening dat het echte debat in hooforde moet worden gevoerd. Indien er in de Vlaamse Raad een consensus of een meerderheid wordt gevonden om publiciteit op de radio toe te laten dan zal dit worden gerealiseerd. Een lid oordeelde dat, door de opsplitsing van de radioreclame tussen de BRT en de lokale stations, enkel de kleinschalige initiatieven zullen overblijven wat iedere ketenvorming uitsluit. Dit is een houding die een aantal consequenties voor de vrije radiowereld inhoudt.

In de geest van het kabeldecreet werden er 4 regionale televisiestations erkend. Voor de resterende aanvragen wordt gewacht op het advies van de Mediaraad. Bij de adviesaanvragen werden er bepaalde termijnen voor het uitbrengen van de adviezen opgelegd. Na protesten over te korte termijnen is men van deze procedure afgestapt ; nu duurt deze periode vrij lang.

Nu werkt de Mediaraad aan een voorstel van uitvoeringsbesluit over de financiële structuur van de lokale en regionale televisieverenigingen. Hij opteert ervoor om de wet van 6 februari 1987 niet te wijzigen : voor gans Vlaanderen kan slechts aan één nationale televisiestation (VTM of BRT) een machtiging worden verleend om reclame uit te zenden. Voor de lokale en regionale zenders geldt deze beperking niet. Een publiciteitsmachtiging kan aan een wettelijk onbeperkt aantal zenders worden verleend. De bepaling over het streekgebonden karakter van de reclame, zoals omschreven in het Regeerakkoord, moet via een uitvoeringsbesluit worden gedefinieerd. De Gemeenschapsminister dringt er op aan om niet te veel te reglementeren : de markt zal regulerend werken.

Een lid onderscheidt twee mogelijke opties. De eerste, zoals de Gemeenschapsminister suggereert, wil aan zoveel mogelijk lokale en regionale stations een machtiging verle-

nen. Deze optie zal tot een kleine oorlog leiden. De tweede keuze gaat er van uit dat de handelspubliciteit slechts een welbepaalde opbrengst zal hebben waardoor er voor Vlaanderen een verdelingsplan zal worden opgesteld. Daardoor zullen er een beperkt aantal (bijvoorbeeld 12) lokale en regionale zenders gewaarborgd kunnen leven en vermijdt men een media-oorlog op regionaal vlak.

De Gemeenschapsminister repliceert dat de optie van de nieuwe meerderheid op dit gebied niet zo duidelijk is. Hij wacht op het advies van de Mediaraad. Het initiatief tot het opstarten van het grote BRT-debat moet van de Vlaamse Raad uitgaan en niet van de BRT.

De Administrateur-generaal verlangt dat de rigiditeit van het statuut wordt doorbroken. Het behoort echter niet tot de taak van de BRT om uit te maken wie het initiatief moet nemen : de Executieve of de Vlaamse Raad. Wel kan de BRT ideeën over dit statuut aanbrengen.

De doorlichting kostte 12,5 miljoen frank. Voor dit kleine bedrag kan men moeilijk kant en klare oplossingen verwachten. De BRT ontwikkelt daarom zelf geleidelijk een aantal initiatieven.

Inzake de opmerkingen over de voortdurende stijgende personeelsuitgaven merkt de Administrateur-generaal op dat deze bedenkingen geregeld terug komen. Naast de gewone personeelskredieten zijn ook de uitgaven voor overuren gestegen. Hierbij dient opgemerkt dat personeelskosten niet identiek zijn aan overheadkosten. De BRT heeft de wettelijke opdracht om zijn begroting op een bepaalde wijze voor te stellen. Het is daardoor onmogelijk om de kostprijs per uur van de programma's van een bepaalde sector vast te stellen. Een commerciële omroep kan dit echter wel. Duidelijk dient gesteld dat de personeelskosten niet alleen de overheadkosten behelzen maar vooral betrekking hebben op het aanmaken van programma's. Bovendien is de BRT onderworpen aan een aantal wettelijke verplichtingen zoals de CAO's van de privé-sector waarop de BRT soms moet inspelen.

Met betrekking tot de lokale en regionale televisie stelt de Administrateur-generaal dat, afgezien van de vraag naar behoefte en leefbaarheid van deze zenders, de zorg van de BRT gaat naar een mogelijke versnippering in een klein land met beperkte middelen. Op de kaart van een normaal land is de BRT in feite een klein regionaal station. Hoe ver zullen we gaan met de versnippering van de middelen ter zake ?

De Raad van Beheer van de BRT heeft een principieel positieve ingesteldheid tegenover de lokale en regionale televisie, maar heeft toch gevraagd om te temporiseren. Niettemin heeft de BRT bepaalde voorstellen en berekeningen gemaakt onder meer inzake de ontkoppeling van de TV-zenders voor de transmissie van de regionale zenders. De BRT acht hiervoor een investering nodig in 2 fasen : 25 miljoen frank in een eerste fase en 28 miljoen frank in een tweede fase (indien Oost- en West-Vlaanderen volledig zouden worden ontkoppeld). Bovendien zou er een samenwerking tussen de BRT en de lokale en regionale zenders mogelijk zijn, onder andere inzake nieuws-items en op het gebied van sportmanifestaties. Gezien de financiële situatie van de BRT is het niet de eerste prioriteit van de openbare omroep.

Een lid vraagt of er een grotere bereidheid vanwege Nederland bestaat om met de BRT samen te werken.

De Directeur-generaal Televisie geeft een bevestigend antwoord : in gevolge het opstarten van de commerciële omroep ontstond een hernieuwde belangstelling die uiteraard kosten-

delend werkt. Naast de bestaande samenwerking inzake drama-produkties gebeurt er nu ook een gezamenlijke filmaankoop en zijn er gemeenschappelijke contacten in de amusementssector.

De Administrateur-generaal voegt er aan toe dat coprodukties met twee partners voor beiden voordelig moeten zijn. Dit is niet altijd het geval bij samenwerking met Nederland : de honorering ligt hoger in Nederland dan bij ons. maar ook andere argumenten zijn bij deze samenwerking van belang.

Een ander lid wijst erop dat de stijging met 10,2 procent van de personeelskredieten niet enkel aan externe factoren te wijten zijn : er zijn bijkomende aanwervingen. De Administrateur-generaal wees er in zijn uiteenzetting op dat er 500 uren meer televisie werden geproduceerd à 986.000 frank per uur. Het lid vraagt zich af van wie de vraag afkomstig is om 500 uren meer televisie uit te zenden. Zijn er op dit gebied geen besparingen mogelijk zodat de BRT-dotatie voldoet ?

De Directeur-generaal Televisie repliceert dat deze cijfers (500 uren televisie meer) vervat zit in het vijfjarenplan van de BRT. Zonder van enige formele goedkeuring te spreken werden deze BRT-intenties toch aan de leden van de Commissie voor de Media medegedeeld.

Een lid merkt op dat de BRT-begroting door de voorgedij niet werd goedgekeurd. Zijn fractie kan artikel 418.02 — opbrengsten uit niet-commerciële reclame en sponsoring : 200 miljoen frank — niet goedkeuren. Hij vraagt dat, vooraleer er indicatieve stemmingen gebeuren, de Executieve haar houding zou bepalen. Zijn fractie wil vermijden dat door een eventuele goedkeuring in deze Commissie de BRT alle volmachten zou krijgen en denken dat deze begroting de volledige instemming van de Commissie heeft verkregen. In welk stadium van goedkeuring bevinden wij ons ? De BRT moet weten welk bedrag hij van de Gemeenschapsminister krijgt. Het wordt hoog tijd dat de Gemeenschapsminister van Cultuur in deze aangelegenheid de nodige klaarheid schept.

Een ander lid verduidelijkt dat de Vlaamse Raad zich enkel moet uitspreken over de grootte van de dotatie. De Executieve moet de BRT-begroting goedkeuren. Als het Regeerakkoord niet kan worden uitgevoerd neemt hij het de BRT niet kwalijk dat andere wegen worden gezocht : hij wil dit tolereren.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat een democratische meerderheid de grootte der dotatie heeft vastgelegd. De SP-fractie heeft nu verklaard dat ze deze dotatie niet kan goedkeuren : ze wil een verhoging met 549 miljoen frank. Hij stelt dit politiek probleem vast. De Vlaamse Raad kan enkel het bedrag van de dotatie goedkeuren. De taak van de Executieve bestaat erin om, via de voorgedij, de BRT-begroting vast te stellen. Hijzelf heeft, zoals de CVP-fractie binnen de Commissie, bezwaar tegen de 200 miljoen frank opbrengst uit de niet-commerciële reclame ; de Gemeenschapscommissaris voor Financiën heeft, zoals gezegd, bezwaar tegen de 78,3 miljoen frank. Hij zal de diverse standpunten binnen deze Commissie aan de Executieve rapporteren en een duidelijk standpunt vragen.

De Voorzitter dringt opnieuw aan op een hogere dotatie. De door de BRT voorgestelde inkomsten (niet-commerciële reclame en sponsoring) zijn slechts van subsidiaire aard.

Een lid van een andere meerderheidsfractie deelt deze mening.

veel kapitaal aanwezig is dat, evenals het privé-initiatief, kan worden aangesproken.

Hij pleit er ten slotte voor dat de Vlaamse Raad, als decreetgever, op de realiteit niet zou achterna lopen.

De Voorzitter meent dat dit inzake lokale televisie wel het geval is. Niettegenstaande het probleem groeit, kan men nu hierop een betere kijk verwerven. Door zijn fractie wordt een voorstel van decreet over de regionale televisie voorbereid.

Hij wijst op pogingen uit Noord-Frankrijk om in Zuid-West-Vlaanderen de hand te leggen op lokale televisiestations. Voorzichtigheid is dus geboden.

Inzake de privé-sponsoring, waarnaar de vroegere meerderheid zo graag verwees, moet men ook de nodige realiteitszin aan de dag leggen. Gegadigde sponsors ondernamen studies waarbij uit het resultaat ongerustheid over het rendement bleek.

Ondersteuning door de politieke sector zal nodig zijn. Er zal moeten worden gewaakt over het pluralisme binnen die zenders. De Voorzitter waarschuwt eveneens voor wildgroei inzake lokale televisie.

Hij verduidelijkt dat zijn fractie voorstander is van handelspubliciteit op de BRT-radio. Hij suggereert om het debat over de commerciële radio te herbekijken.

Welk is de mening van de Gemeenschapsminister over het frequentie-plan dat door de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie werd uitgewerkt ?

Iedereen kent de impact van de reclame bij VTM. Een gedeelte van de opbrengst moet naar de geschreven pers terugvloeien als vergoeding voor dit reclameverlies. Dit vormt een probleem. Hoe zal de Gemeenschapsminister het inkijsrecht realiseren zodat de Executieve de perssteun kan organiseren. Welke maatstaven zullen er worden gebruikt en hoe zal de controle worden georganiseerd ?

De Gemeenschapsminister stelt dat hij met de Voorzitter en de Vice-Voorzitter van de Executieve de BRT heeft ontvangen om over de handelspubliciteit op de radio te spreken. Binnenkort verwacht hij hierover een standpunt van de Executieve.

Inzake lokale en regionale televisie wacht hij het advies van de Mediaraad over de schaalgrootte en de financiering af. Hij zal dit dan bestuderen. De Mediaraad zal eveneens een voorstel van uitvoeringsbesluit over de financiële structuur van die televisieverenigingen opstellen.

Volgens het kabeldecreet kwam ketenvorming neer op een structurele eenvormigheid in de programmatie. Zijn samenwerkingsverbanden per definitie foutief ?

Met betrekking tot de steun aan de geschreven pers verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat artikel 17,61 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie de mogelijkheid tot compensatie voorziet. Maar er is zeker geen verplichting. De geschreven pers had bovendien de mogelijkheid om deelachtig te zijn in de commerciële televisie.

VTM moet jaarlijks verslag opmaken over een aantal zaken. Deze dossiers zullen ter beschikking van de Commissie voor de Media worden gesteld.

Het frequentie-plan van de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie werd, volgens de decretaal vastgelegde procedure voor advies aan de Raad van de niet-openbare radio's, voorgelegd. Voor het jaareinde zal de tweede erkenningsronde worden afgehandeld.

Een lid oordeelt dat artikel 17, § 1 van de wet van 6 februari 1987 niet vrijblijvend maar dwingend is.

De Gemeenschapsminister citeert de betreffende bepaling :

„De Koning bepaalt jaarlijks, bij in Ministerraad overlegd besluit, de modaliteiten volgens welke een gedeelte van de bruto-inkomsten uit de handelspubliciteit aan de geschreven pers kan worden toegekend als forfaitaire tegemoetkoming voor het verlies aan inkomsten ingevolge de invoering van handelspubliciteit op radio en televisie.” en wijst op het woord „kan”. De persgroepen hebben hiervan afstand gedaan bij hun toetreding tot VTM.

Het vorige lid repliceert dat niet alle persgroepen in VTM vertegenwoordigd zijn.

De Gemeenschapsminister heeft de diverse standpunten binnen deze Commissie aan de Executieve gerapporteerd.

In haar vergadering van 22 november 1989 besliste de Vlaamse Executieve hetgeen volgt :

1. de in de ontwerp-begroting 1990 ingeschreven bedragen inzake de dotatie van de BRT heden te handhaven ;

2. de Gemeenschapsminister van Cultuur te belasten onverwijld

a) een voorontwerp van decreet uit te werken waarbij

— de dotatie van de B.R.T. wordt omgezet in een vast percentage van het (Vlaamse) Kijk- en Luistergeld vanaf het begrotingsjaar 1990

— een regeling wordt ingevoerd inzake :

- sponsoring
- co-productie en co-financiering
- hand- en spandiensten t.a.v. de BRT ;

b) een ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve uit te werken houdende de invoering van de mogelijkheid tot het uitzenden van handelspubliciteit op BRT-radio met ingang vanaf 1 januari 1990 ;

c) een evaluatie door te voeren op basis van een actuele status quaestionis van de in het regeerprogramma vermelde versnelde implementatie van de BRT-doorlichting en de realisatie van nieuwe taken door de openbare omroep of het uitbreiden van bestaande initiatieven, waarbij bijzondere aandacht zal worden besteed aan :

— de Instructieve Omroep ;

— teletekst (uitbreiding van het informatiepakket en ondertiteling voor gehoorgestoorden)

- de uitbouw van het tweede net ;

— de kwalitatieve uitbouw van de nieuwsdienst ;

— de wereldomroep ;

— de uitbreiding van de drama-productie van eigen bodem ;

en hiertoe alle zich opdringende maatregelen (o.a. samenroepen van werkgroep, inwinnen van advies van Mediaraad, enz.) te treffen teneinde de Vlaamse Executieve toe te laten een definitieve beslissing te nemen op de vergadering van 20 december 1989 zowel wat betreft het hogervermelde (voor)ontwerp van decreet en het hogervermelde ontwerp van besluit als wat betreft het evaluatieverslag.

Deze beslissing werd door de Executieve met 9 stemmen tegen 2 genomen. Commentaar leveren op deze beslissing is niet eenvoudig : men moet ook de geest ervan kennen. Diegenen die de beslissing voorbereiden zullen over meer informatie beschikken. Met dit voorbehoud wil hij een poging doen om bepaalde zaken te verduidelijken.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat het woord „heden” niet zonder betekenis is. Hij leidt eruit af dat de Executieve niet zal wachten tot de begroting voor 1991 om de BRT-dotatie te verhogen : dit zal nog in 1990 gebeuren. Of hiervoor wordt gedacht aan de aanpassing van de begroting of aan andere middelen kan de Gemeenschapsminister niet bevestigen. De nationale Minister van Begroting en Wetenschapsbeleid stelde reeds voor om een groter gedeelte van het kijk- en luistergeld te ristorneren ; de Eerste-Minister sprak hem niet tegen.

Het huidige in de ontwerp-begroting ingeschreven bedrag blijft nu behouden. Het voorontwerp van decreet moet dit bedrag in een vast percentage van het kijk- en luistergeld omzetten. Over welk percentage het echter gaat werd nog geen uitspraak gedaan. De vergadering van de Executieve van 20 december aanstaande moet worden afgewacht. Evenmin deed de Executieve een uitspraak over de 200 miljoen frank betwiste inkomsten uit sponsoring en niet-commerciële reclame. Krachtens het Regeerakkoord heeft VTM de exclusiviteit hiervan. Als de Executieve beslist dat deze inkomsten integraal aan VTM toekomen dan wordt het tweede ontwerp van BRT-begroting in een ander daglicht geplaatst, aldus de Gemeenschapsminister.

Per besluit van 19 november 1987 voerde de Executieve een duidelijk onderscheid inzake financiering tussen de publieke en de private omroep uit de privé-sector in : de eerste werkte met overheidsmiddelen, de andere met inkomsten uit de privé-sector. Het Regeerakkoord voerde een nieuwe regeling in onder meer inzake de cofinanciering en de hand- en spandiensten. De Executieve wil nu tot een legistische vertaling van het Regeerakkoord komen : ze zal dit via decretale weg realiseren en aliëneert zich dus op het standpunt van deze Commissie.

De Gemeenschapsminister voegt hieraan toe dat het bepalen van een vast percentage van het kijk- en luistergeld slechts één element van het akkoord is : daar bovenop komt het legaliseren van een bestaande toestand met betrekking tot de sponsoring door openbare instellingen, de coproducties en de cofinanciering en de hand- en spandiensten. Ook zal er handelspubliciteit op de radio mogen worden uitgezonden. Slechts één punt blijft onduidelijk : wordt de 200 miljoen frank inkomsten uit gewone sponsoring en niet-commerciële reclame al dan niet aanvaard ?

Een lid dat niet tot deze Commissie behoort kondigt aan dat zijn fractie, bij de verdere besprekingen van het ontwerp van begroting, in de Commissie Financiën en Begroting een amendement zal indienen dat ertoe strekt de dotatie van de BRT te verhogen met het in het Regeerakkoord vastgestelde bedrag.

De Executieve heeft ervoor gezorgd dat de commerciële zender optimaal kan starten. De BRT kreeg beloften ; deze werden bij het opmaken van de begroting 1990 niet

gehonoreerd. Ten gronde is hij van oordeel dat als er kijken luistergeld wordt gevraagd dit volledig aan de audio-visuele media moet worden besteed. Ook de lokale en regionale TV-stations moeten er een beroep kunnen op doen.

De Executieve moet haar belofte ten overstaan van de BRT waarmaken. In de bestaande begroting kunnen de nodige middelen worden gevonden in een beperking van de ministeriële kabinetten.

Met betrekking tot de gerezen moeilijkheid bij de samenstelling van de Raad voor Handelspubliciteit wijst hij op het feit dat er in de Geschillenraad wel magistraten van de Raad van State zetelen. Bij de Raad voor handelspubliciteit blijkt dit nu niet mogelijk. Volgens bepaalde krantenberichten wordt hiervoor verwezen naar de overlast van de magistraten van de Raad van State. De magistraten zetelen echter wel in andere raden. Kan het voortdurend wijzigen van besluiten ook niet tot een bepaalde willekeur leiden ?

Een lid merkt op dat er voor de lokale en regionale televisieverenigingen geen financiële regeling wordt voorzien. Hij betreurt ook het onderbreken van kinderprogramma's bij VTM met reclame voor speelgoed ter gelegenheid van 6 december.

De Gemeenschapsminister repliceert dat de nationale Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is voor de werking van de Raad van State. Hij kan dus niet bevestigen of er al dan niet sprake is van overlast.

Hij stelt enkel vast dat artikel 14 van het kabeldecreet, dat in de oprichting van de Geschillenraad voorziet, door de Raad van State zelf werd geadviseerd. Bovendien kan de Geschillenraad gebeurlijk sancties opleggen aan de niet-openbare televisieverenigingen. Mutatis mutandis heeft de Gemeenschapsminister dan ook gedacht aan het betrekken van hoge magistraten van de Raad van State bij de Raad voor handelspubliciteit waarvan de eerste opdracht het opstellen van een codex is.

Een dergelijke constructie werd in het verleden door de Raad van State aanvaard en verkreeg de goedkeuring van de Executieve. Slechts naderhand uitte de Eerste Voorzitter van de Raad van State een aantal bezwaren. De Gemeenschapsminister pleegde hierover overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken. Hieruit bleek dat het beter ware de magistraten van de Raad van State bij deze Raad niet te betrekken onder meer wegens overlast.

De Gemeenschapsminister voegt eraan toe dat de Geschillenraad tot op heden geen enkele concrete klacht heeft behandeld terwijl de Raad voor handelspubliciteit in een eerste fase intens zal moeten vergaderen, dit voor het opstellen van de codex. Hij zal aan de Executieve een andere samenstelling voorstellen met een aantal professoren van de universiteiten.

Over de financiering van de lokale en de regionale televisieverenigingen werd er tot op heden binnen de Executieve geen discussie gevoerd.

Een ander lid betreurt dat de Gemeenschapsminister aanwezig was op een persconferentie van zijn partij waarop werd gepleit voor de uiteindelijke afschaffing van de openbare omroep. Deze stelling, waarbij enkel nog privé-omroepen zouden bestaan, is zeer verregaand. De Gemeenschapsminister van Cultuur moet de openbare omroep verdedigen in plaats van zijn politieke fiat te geven over de afschaffing ervan.

Hij aanvaardt de beslissing van de Executieve. Zijn fractie is voorstander van het bepalen van een vast percentage van

het kijk- en luistergeld maar hij kan het door de nationale Minister van Begroting gelanceerd idee om het geristorneerd gedeelte van het kijk- en luistergeld op te voeren niet steunen. De Voorzitter van de Vlaamse Executieve kantte zich eveneens tegen het op de helling plaatsen van de financieringswet : de Franse Gemeenschap zou hier een mogelijkheid geboden worden om bijkomende financiële middelen voor de voorziene loonsverhoging der ambtenaren te vinden.

Met betrekking tot de regeling van de co-productie en co-financiering, de sponsoring en de hand- en spandiensten pleit het lid voor een *modus vivendi* tussen de Executieve en de BRT, dit zonder enige inbreng van VTM Over de uitvoering van dit akkoord moet een arbitragecommissie waken, die samengesteld is uit niet-rechtstreeks betrokken vertegenwoordigers van de Executieve en de BRT Deze arbitragecommissie zou eventueel ook opdrachten aan de Gemeenschapscommissaris bij de BRT kunnen geven ten einde de akkoorden toe te passen.

Inzake de sponsoring en de niet-commerciële reclame houdt hij een pleidooi voor de integrale toepassing van het Regeerakkoord.

Bij de uitzending van handelsreclame op de BRT-radio moet een instelling van openbaar nut instaan voor het beheer van de reclamegelden. Is het mogelijk dat de BRT hierbij samen werkt met de privé-sector ? Een bepaalde krant bood reeds haar „know-how” aan. Alleszins pleit het lid op dit gebied voor samenwerking.

Inzake de bij de beslissing van de Executieve van 22 november 1989 voorziene evaluatie-procedure informeert het lid naar de exacte bedoeling hiervan. Komt het wel aan de Executieve toe zich hierin te mengen ? Bovendien is er nergens sprake van het personeelsstatuut en dit is juist essentieel. De Raad van Beheer van de BRT moet voorstellen formuleren : zijn fractie is bereid aan een wijziging van het BRT-decreet mee te werken op voorwaarde dat de Raad van Beheer de richting aanduidt.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat op 22 november 11. een voorlopig compromis werd uitgewerkt. Hij tast echter in het ijl omtrent de geest van de beslissing. Op 20 december aanstaande zal alles opnieuw binnen de Executieve worden besproken, ook de grootte van het vast percentage van het kijk- en luistergeld.

Het vorig lid was niet bereid om de mechanismen van de financieringswet te doorbreken ; andere echter zijn hiertoe wel bereid. De nationale Minister van Begroting suggereerde dat het bijkomend geristorneerd bedrag zou dienen voor de financiering van de openbare omroep, aldus de Gemeenschapsminister.

Hij heeft echter laten blijken dat hij zich niet in de Executieve beslissing van 22 november 11. kan terugvinden. Niettegenstaande de huidige samenstelling van de Executieve blijft hij toch zijn opvatting verkondigen. Op korte termijn is de BRT het best gediend door een aantal fundamentele problemen aan de orde te stellen. Niet alleen de financiële middelen zijn belangrijk voor het aangaan van de concurrentiestrijd maar ook het statuut, de opdrachten en de personeelsformatie.

Een meerderheid binnen de Executieve houdt het voorlopig bij de stand van zaken inzake de implementatie van de doorlichting. Een doorlichting die enkel de interne zwakke plekken van de BRT heeft aangegeven. De opdrachten, het aantal netten en dergelijke, werden er niet in bestudeerd. De

Gemeenschapsminister heeft deze stand van zaken bij de B.R.T. opgevraagd ; bij de ontvangst zal hij het aan de Executieve overmaken. Binnen de Executieve zal ieder volgens zijn eigen visie een standpunt moeten innemen : dit kan gaan van een maximalistische visie (het bespreken van het BRT-decreet) tot een minimalistische. In de termen van het Regeerakkoord stelt de Gemeenschapsminister bovendien een tegenstelling vast tussen de verhoogde BRT-autonomie en de bepalingen omtrent de instructieve omroep, het tweede net en de kwalitatieve uitbouw van de nieuwsdienst.

Met betrekking tot het gesuggereerd *modus vivendi* wijst de Gemeenschapsminister erop dat er steeds een grijze zone zal blijven bestaan. Een decretale regeling is dus aan te bevelen. Maar hij oordeelt dat het niet opgaat dat tussen de Executieve en de BRT, een parastatale B, een *modus vivendi* zou worden gesloten en een arbitragecommissie worden opgericht. Hierdoor zouden de normale principes van de wet van 1954 worden overtreden. De BRT is immers een instelling die van de Executieve afhangt.

Inzake de rechtspersonen belast met het beheer van de reclame-inkomsten noteert hij de suggestie om de privé-sector erbij te betrekken. Zowel de VUM als een samenwerking tussen de uitgevers van „De Morgen” en „Het Laatste Nieuws” vertoonden ter zake belangstelling. Zonder op de beslissingen van de Executieve vooruit te lopen deelt hij mee dat het een instelling van openbaar nut moet zijn, onafhankelijk van de BRT

De Voorzitter oordeelt dat de vraag naar een globaal evaluatieverslag inzake de implementatie van de doorlichting van belang is voor de toekenning der financiën voor het volgende jaar.

De Gemeenschapsminister breekt een lans voor het doorvoeren van een aantal zaken uit het doorlichtingsrapport. Zo moet de BRT autonoom worden. Zo kan de huidige personeelsformatie niet op een efficiënte manier worden gewijzigd. Dit probleem oplossen is geen taak voor de BRT maar voor de decreetgever zelf. De politieke overheid moet nu bepaalde beslissingen nemen. De doorlichting zelf werd nog niet op alle punten geïmplementeerd. Dit onder meer ten gevolge van de bestaande voogdijmechanismen die de BRT beletten ad rem op te treden.

Een lid repliceert dat de voorstellen, onder meer over het personeelsstatuut, van de BRT zelf moeten uitgaan. De Gemeenschapsminister moet die BRT-voorstellen opvragen.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat de bestuursorganen van de BRT een vertaling zijn van de politieke krachtsverhouding binnen de Vlaamse Raad. Zijn de door de verschillende fracties aangeduide personen wel de beste cultuurmanagers ? Kunnen zij inzake management voorstellen uitwerken ? Op lange termijn verdedigt de Gemeenschapsminister de privatisering van de omroep via het uitbesteden van de opdrachten. Dit zou bovendien een oplossing betekenen in het licht van de budgettaire problemen.

Een ander lid waarschuwt voor improvisatie. De hele problematiek moet ernstig en vanuit één welbepaalde richting worden aangepakt, liefst vanuit de Executieve. Het is niet aan te raden dat zowel de BRT, als de Executieve als de verschillende fracties initiatieven zouden nemen. De BRT kampt momenteel met een aantal onzekerheden : er moet ernstig worden nagedacht over de wijze waarop die problematiek kan worden geregeld.

Het vorig lid suggereert dat de BRT door de Commissie voor de Media zou worden uitgenodigd tot een gesprek over de ideeën die leven binnen de meerderheid in de Raad van Beheer van de BRT. Hij kan niet aanvaarden dat er voortdurend op de politieke wereld wordt gekritiseerd terwijl de betrokkenen zelf geen voorstellen formuleren.

De Gemeenschapsminister herinnert eraan dat iedere fractie binnen deze Commissie een aantal voorstellen heeft geformuleerd, de Mediaraad bracht advies uit en de BRT publiceerde een document over de wijze waarop een openbare omroep zich zelf in de toekomst ziet. De BRT kan dus steeds naar dit document verwijzen alsmede naar de datum 20 december 1989.

Hij oordeelt dat een vast percentage van het kijk- en luistergeld bepalen onvoldoende is om de problemen van de BRT op te lossen. Nu moeten een aantal politieke beslissingen worden getroffen.

Indien de timing van de Executieve wordt aangehouden dan vallen er op het einde van het jaar een aantal belangrijke* beslissingen. Te samen met de voorstellen die de verschillende fracties bij de Vlaamse Raad zullen indienen, kunnen zij de basis vormen voor het grote BRT-debat ; de Gemeenschapsminister pleit er voor om dit zo spoedig mogelijk te voeren.

IV. Stemming

Ten slotte neemt de Commissie voor de Media — Sectie 47 van Afdeling 1 met eenparigheid van stemmen aan. De conformiteit van de administratieve begroting met de algemene doelstelling van de programma's wordt eveneens eenparig bevestigd.

De Verslaggever,

L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

De Voorzitter,

E. DERYCKE
